
BEL'AM İBN BÂÛRA isimli bir alimin ibretlik sonu ve sukûtu

Rivayete göre Mûsa (a.s.), Ken'âniler' in Şam'daki topraklarına girmişti. Bu sırada Bel'am, el-Belkâ köylerinden Bal'â'da bulunuyordu. Ken'âniler'den bazıları Bel'am'ın yanına gelerek: "Ey Bel'am, Mûsa İbn İmrân İsrâiloğulları'nın başında olduğu halde bizi yurdumuzdan sürmek ve öldürmek üzere geldi. Bizim ülkemize İsrâiloğulları'nı yerleştirecek. Senin kavmin olan bizlerin ise yerleşecek bir yerimiz yok. Sen duâsı kabul edilen bir kimsesin. Onları defetmesi için Allah'a duâ et", dediler. Bel'am: "-Yazıklar olsun size! O Allah elçisidir; melekler ve mü'minler de onunla beraberdir; onlar aleyhine nasıl duâ edebilirim! Bildiğimi bana Allah öğretti" diye red cevabı verdi. Kavmi duâ etmesi hususunda ısrar ettiler. Bel'am da eşeğine binerek, İsrâiloğulları'nın çıkmakta olduğu dağa doğru ilerledi. Bu dağ, Husban dağıdır. Biraz gittikten sonra eşeği yere çöktü. Eşeğine binerek biraz ilerledikten sonra hayvan yine çöktü. Bel'am biraz evvelki gibi hareket ettikten sonra tekrar hayvanına bindi. Biraz yol alınca eşek yine çöktü. O, yine eşeği yerinden kalkıncaya kadar dövdü. Nihayet eşek, Bel'am aleyhinde bir delil teşkil etsin diye, Allah'ın izni ile konuşarak şöyle dedi: "Ey Bel'am, nereye gidiyorsun? Meleklerin önümde durarak beni yolumdan çevirdiklerini görmüyor musun? Allah elçisi ile mü'minler senin kavmin aleyhinde duâ etmektedirler." Fakat Bel'am, buna aldırmaz etmeden eşeğini döverek yoluna devam etti. Nihayet eşek onu Husban dağına çıkardı, Mûsâ (a.s.)'ın ordusunun ve İsrâiloğulları'nın karşısına götürdü. Bel'am onlara bedduâ etmeye başladı; fakat İsrâiloğulları'na bedduâ ederken Allah onun dilini kendi kavmi aleyhine çevirdi. Yanında bulunan halk, onun kendi aleyhlerine bedduâ etmekte olduğunu görünce: "Ey Bel'am! Ne yaptığını biliyor musun? Sen İsrâiloğulları'na hayır duâda, bize bedduâda bulunuyorsun" dediler. O: "Ben bunu kendi ihtiyarımla yapmıyorum, Allah dilime hâkim oldu" dedi. Bunun üzerine dili ağzından çıkarak göğsü üzerine sarktı. Sonra kavmine: Dünya ve âhiret benim elimden gitti, artık hileye başvurmaktan başka çare yoktur..." dedi. (Taberi, a.g.e., IX, 124-126; Râzî, a.g.e., XV, 54; İbnü'l-Esir, el-Kâmil fi't-Târih, Beyrut 1385/1965, I, 200 vd; İbni Kesir, e!Bidâye ve'n-Nihâye, Riyad 1966, I, 322 vd.)

Müslüman, Belam gibi beddua etmez, lânet okumaz. Bir savaşta, kâfirlerin yok olması için Peygamber efendimizden beddua etmesini istediklerinde, **(Ben lanet etmek için gönderilmedim. Ben, herkese iyilik etmek için, insanların huzura kavuşması için**

gönderildim) buyurdu. Nitekim Kur'an-ı kerimde mealen, **(Seni âlemlere rahmet, iyilik için gönderdik)** buyuruluyor. (Enbiya 107)